

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci jednal dne 5. září 2024 ve veřejném zasedání v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Konrádové a soudkyň JUDr. Michaely Burešové a Mgr. Jany Jelénkové o odvolání **státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Olomouci** proti rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 5. 6. 2024, č. j. 3 T 109/2023-374, a rozhodl

takto:

Z podnětu odvolání státního zástupce **se** podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu **zrušuje** napadený rozsudek v celém výroku o trestu a za podmínek uvedených v § 259 odst. 3 trestního řádu **se** obžalovaný RNDr. Stanislav B., při nezměněném výroku o vině, jak je uveden v napadeném rozsudku, **nově odsuzuje** podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k **souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Současně **se zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Jeseníku ze dne 20. 6. 2023, č. j. 6 T 27/2023–325, který nabyl právní moci dne 26. 2. 2024 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci ze dne 26. 2. 2024, č. j. 55 To 214/2023–352, jakož

i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 5. 6. 2024, č. j. 3 T 109/2023-374, byl obžalovaný RNDr. Stanislav B. uznán vinným v bodě 1) zvláště závažným zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a v bodech 2), 3) zvláště závažným zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, kterých se dopustil tak, jak je popsáno ve skutkových větách výroku napadeného rozsudku. Podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání tří roků. Podle § 84 a § 85 odst. 1 trestního zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti let za současného vyslovení dohledu v rozsahu ustanovení § 50 trestního zákoníku. Podle § 85 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 48 odst. 4 trestního zákoníku bylo obžalovanému uloženo přiměřené omezení, aby se ve zkušební době podmíněného odsouzení zdržel výkonu činnosti spojené s přímým i nepřímým výchovným působením na děti a mládež a dále, aby ve zkušební době podle svých sil odčinil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil. Dále bylo rozhodnuto výrokem o náhradě nemajetkové újmy v penězích tak, že podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy v penězích poškozené S. D., narozené xxx, bytem xxx, zastoupené matkou Ivetou D., narozenou xxx, bytem xxx, částku 25 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 14,75 % ročně z částky 25 000 Kč od 22. 5. 2024 do zaplacení. Podle § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku bylo obžalovanému dále uloženo ochranné léčení sexuologické v ambulantní formě. Současně byl podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušen výrok o trestu, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu, a to z rozsudku Okresního soudu v Jeseníku ze dne 20. 6. 2023, č. j. 6 T 27/2023-325, ve znění usnesení Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci ze dne 26. 2. 2024, č. j. 55 To 214/2023-352, který nabyl právní moci dne 26. 2. 2024.
2. Shora uvedený rozsudek nenabyl právní moci, neboť byl včas napaden odvoláním státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Olomouci, které podala v neprospěch obžalovaného a zaměřila do výroku o trestu. V odůvodnění odvolání státní zástupkyně uvedla, že státní zástupkyně OSZ v Olomouci podala na obžalovaného RNDr. Stanislava B. obžalobu pro dva zvláště závažné zločiny pohlavní zneužití vždy dle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku, kterých se měl dopustit způsobem popsaným ve skutkové větě obžaloby, tedy třemi skutky. V podrobnostech státní zástupkyně odkazuje na skutkovou větu obžaloby, potažmo rozsudku, když soudce Okresního soudu v Olomouci převzal popisy skutků, neboť obžalovaný využil možnosti dle § 206c trestního řádu a prohlásil vinu. V průběhu hlavního líčení tak dokazování stran viny nebylo prováděno, jednoznačně a bez důvodných pochybností byl převzat popis skutků z obžaloby. Došlo tedy v otázce viny a právní kvalifikace k rozhodnutí dle skutkových vět a právní kvalifikace ve smyslu podané obžaloby. Obžalovaný vypovídal a dokazování bylo prováděno jen k otázce ukládání trestu. Oproti stavu, kdy byla podána obžaloba, bylo zjištěno, že odsouzení Okresního soudu v Jeseníku ze dne 20. 6. 2023, č. j. 6 T 27/2023-325, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 26. 2. 2024, č. j. 55 To 214/2023-352, a to pro zvláště závažný zločin pohlavní zneužití dle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku už nabylo právní moci, a to dne 26. 2. 2024. Tohoto jednání se měl obžalovaný dopustit dvěma skutky. Obžalovanému zde byl uložen podmíněný trest odnětí svobody ve výměře 30 měsíců se zkušební dobou v trvání 4 let a uložením, aby se ve zkušební době podmíněného odsouzení zdržel výkonu

činnosti spojené s přímým i nepřímým výchovným působením na děti a mládež. Obžaloba proto stran trestu navrhovala uložení již trestu nepodmíněného – souhrnného, a to ve výměře 34-36 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou (za zrušení výroku o trestu pravomocného odsouzení z rozsudku Okresního soudu v Jeseníku), dále uložení ochranného léčení sexuologického v ambulantní formě a uložení zákazu činnosti v rozsahu, jak již byl uložen Okresním soudem v Jeseníku. Ohledně výroku o trestu však bylo oproti návrhu obžaloby na uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženo trest podmíněný, souhrnný ve výměře 3 roků podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 5 let za současného vyslovení dohledu a přiměřené omezení, aby se zdržel výkonu činnosti spojené s přímým i nepřímým výchovným působením na děti a mládež. Současně bylo uloženo ochranné léčení sexuologické v ambulantní formě. Rozhodnutí soudu považuji za víc než nepřiměřené mírné, které nemůže splnit výchovný efekt a nemůže vést k nápravě pachatele a není v zájmu poškozených ani v zájmu ochrany společnosti. Na obžalovaného je třeba působit trestem intenzivnějším, důraznějším a zabránit mu v páchání obdobné trestné činnosti a v nerespektování zákonů České republiky a potažmo i mezinárodních úmluv, kterými je Česká republika vázána. Soud své rozhodnutí odůvodnil tím, že obžalovanému polehčuje prohlášení viny a projevení verbální lítosti, souhlas s uložením sexuologického ochranného léčení a souhlas s uhrazením nemajetkové újmy. Dále to, že od uplynutí prvního skutku uplynula delší doba. Jako přitěžující soud vyhodnotil spáchání dvou trestných činů, a to na více poškozených. Při zvažování nepodmíněného trestu se soud rozhodl dát obžalovanému ještě poslední šanci. Obžaloba oproti soudu má za to, že prohlášení viny nelze přeceňovat, jednání bylo zcela spolehlivě prokázáno, soud ukládal souhrnný trest za spáchání tří skutků k trestu uloženému za spáchání dvou skutků a došlo k navýšení o pouhých 6 měsíců trestu odnětí svobody a o pouhých 12 měsíců zkušební doby, byť byl uložen dohled. Je třeba se zabývat otázkou změny postoje obžalovaného ke spáchané trestné činnosti, když v přípravném řízení se odmítl vyjádřit a v postavení podezřelého spáchání popřel. Ze závěrů znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, pak vyplývá (mimo jiné), že posuzovaný nemá náhled na patologii své sexuality. Jakékoliv pedofilní zájmy, či erotickou motivaci svého chování vůči dětem popírá. Sám před znalkyní jednání, které je mu kladeno za vinu, opakovaně popřel a řekl, že neví, proč to na něj dívky řekly. V daném případě je posuzováno jednání vysoce společensky nebezpečné, ovlivňující vývoj poškozených obětí a je namístě ukládat takový postih, který zcela jednoznačně – nikoli účelově – zabráni obžalovanému v dalším obdobném chování. Trestní postih je ukládán jako souhrnný už za spáchání pěti skutků. Být obžalovanému nepřitěžuje dřívější odsouzení, je nutno k osobě pachatele vyhodnotit odsouzení Okresního soudu v Jeseníku ze dne 22. 10. 2019, sp. zn. 6 T 75/2019, právní moc 22. 10. 2019, a to z pohledu skutkového děje a postoje obžalovaného. Je tak evidentní, že chování a preference obžalovaného jsou celoživotní – v tomto směru nakonec vyznívají i vyjádření a závěry znalkyně. Vzhledem k tomuto státní zástupkyně navrhuje, aby Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci dle § 258 odst. 1 písm. b, e, f) trestního řádu zrušil výrok o trestu a dle § 259 odst. 3, 4 trestního řádu sám rozhodl ohledně výroku o trestu ve smyslu návrhu obžaloby.

3. Obžalovaný RNDr. Stanislav B. se k veřejnému zasedání osobně dostavil.
4. Po podání zprávy o stavu věci státní zástupkyně v podrobnostech odkázala na podané odvolání, kde se státní zástupkyně velmi podrobně rozepisuje o tom, proč má za to, že za situace, kdy byl obžalovanému ukládán souhrnný trest odnětí svobody k trestu odnětí svobody podmíněně odloženému, ale v délce 30 měsíců na zkušební dobu 4 roky, za situace, kdy je nyní odsuzován nově za rozsáhlejší trestnou činnost, než v případě, ve kterém byl ukládán souhrnný trest, takže již nebylo namístě ukládat obžalovanému ten trest podmíněně odložený, ale bylo namístě uložit mu trest nepodmíněný. Když to navýšení trestu odnětí svobody pouze o 6 měsíců a zkušební doby o 1 rok a zpřísnění dohledem nepovažuje státní zástupkyně za adekvátní té společenské škodlivosti jednání obžalovaného. Státní zástupkyně rozebírá i to, co vyplývá ze znaleckého posudku znalkyně, ve kterém je mimo jiné uvedeno, že v podstatě obžalovaný stále nemá náhled na patologii své sexuality, to vyplývá podle názoru státní zástupkyně i z jeho vyjádření u hlavního líčení, kdy

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Kvapilová.

odpovídal na otázky soudu. V podstatě tvrdí, že do té doby, než se to začalo řešit, že vůbec nevěděl ve svém postavení, při svém věku a za situace, kdy jsou tyto věci poměrně intenzivně rozebírány ve sdělovacích prostředcích už delší dobu, že nevěděl, že na malé děti se tím způsobem, jak to činil, sahat nemůže. Má za to, že skutečně v tomto případě už by měl být obžalovanému uložen trest v nepodmíněné formě, kdy toto bylo navrhováno i u hlavního líčení. Na ten závěrečný návrh státní zástupkyně odkazuje. Samozřejmě v obžalobě byl navrhován podmíněně odložený trest odnětí svobody, ale to bylo za situace, kdy v obžalobě není navrhováno, aby byl ukládán jako souhrnný, protože v té době ještě to, že se bude ukládat trest souhrnný, nebylo zjištěno. Takže tam bylo navrhováno, aby byl ukládán trest jako podmíněně odložený, ale pouze jako úhrnný trest. Nebylo zohledněno to odsouzení předchozí, k těm 30 měsícům na zkušební dobu 4 let.

5. Obhájce obžalovaného se ve veřejném zasedání vyjádřil k odvolání státního zástupce tak, že zcela nepřekvapivě nesouhlasí s podaným odvoláním. Vnímá naopak rozhodnutí soudu I. stupně jako zcela zákonné, přiléhavé a obsahující poměrně značně rozsáhlou úvahu soudu ve vztahu k trestu, který byl obžalovanému uložen. V tomto ohledu zmínil několik podstatných bodů, které částečně v rozsudku, v té v úvaze soudu zaznívají a částečně by je doplnil. Má totiž za to, že ten ještě výchovný trest je přiléhavým zejména v následujících skutečnostech. Je totiž zjevné, že obžalovaný trpí sexuologickou poruchou, to je věc, která je zcela jasně objektivizována a nějakým způsobem jistě souvisí s tím, co sama státní zástupkyně aktuálně přednesla, a to sice, že tam může být nějaký nedostačující náhled na to vlastní jednání obžalovaného. Za tímto účelem jistě má pomoci to případné léčení, na které aktuálně obžalovaný dochází. Toto by rád obhájce zdůraznil, že obžalovaný vyhledal dobrovolně, ještě předtím, než mu byla původně uložena taková povinnost ze strany soudu, a pokud má obhájce informace, tak obžalovaný mu i dnes před jednacím síní potvrzoval, že pravidelně dochází k MUDr. T. Tedy plní tuto povinnost mu uloženou. Dále má obhájce za to, že zcela podstatnou je samotná skutečnost, že obžalovaný prohlásil vinu. Prohlásil ji v řízení před Okresním soudem v Olomouci, prohlásil ji stejně tak před Okresním soudem v Jeseníku. Tedy zjevně má kritický náhled na svoje jednání, nepopírá, že k tomu došlo. Současně obhájce zmínil část své závěrečné řeči, která zazněla při hlavním líčení před Okresním soudem v Olomouci, kde zdůrazňoval zejména tu skutečnost, že si jsou samozřejmě vědomi společenské závažnosti jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu, nicméně ve vztahu ke konkretizaci trestného činu na skutkové podstatě se pořád jedná o nižší následek v rámci této činnosti, a i proto shledává obhájce uložený trest za přiléhavý. O této skutečnosti svědčí i skutečnost, že se připojila pouze jedna jediná poškozená s konkrétním nárokem na náhradu nemajetkové či jiné újmy. Tato byla dle informací, které obhájce má, obžalovaným zcela uhrazena. V tuto chvíli by tedy měla být uhrazena. Je to zřejmě i důvod, proč se zmocněnec nedostavil k veřejnému zasedání. Dále obhájce hodnotí jako přiléhavý trest z toho důvodu, že samozřejmě odpovídá znaleckému posudku tak, jak byl navržen ze strany znalkyně. Má za to, že správná je i ta úvaha, že již od činů, resp. skutků, které jsou obžalovanému kladeny za vinu, uběhla delší doba. A to doba nejméně 3 roky, pokud jde o ty skutky 2) a 3) a více než 13, 14 let, pokud jde o skutek 1). Dobrovolně navíc obžalovaný přestal pracovat s mládeží a s dětmi, v rámci čehož docházelo k trestné činnosti, která je mu kladena za vinu, protože to bylo v rámci pořádání táborů, kroužku, který on vedl jakožto vzdělaný člověk v oboru přírodovědy. Má za to, že případné uložení nepodmíněného trestu, tedy již nikoliv výchovného, by bylo nepřiměřeně tvrdé, když v tomto ohledu shledává obhájce podstatnou situaci i v tom, že soudu je známo, minimálně Okresnímu soudu v Olomouci, že obžalovaný je podnikatelem v tuto chvíli, má celou řadu závazků, které musí splácet, váží se k jeho bydlení, k jeho domu, který aktuálně dostavuje, a k jeho dopravnímu prostředku. V případě, že by mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, tak se dá očekávat, že by došlo k zesplatnění těchto úvěrů a samozřejmě k podstatné ztrátě majetku, a to už by obhájce považoval opravdu za zcela nepřiměřený trest. Z uvedených důvodů závěrem obhájce navrhl, aby odvolání státní zástupkyně bylo zamítnuto.

6. Obžalovaný RNDr. Stanislav B. s tím, co uvedl obhájce, vyjádřil souhlas. Doplnil jen to, že v důsledku trestního řízení a odsouzení přišel o některé zakázky ve veřejné správě, kde je povinná trestní bezúhonnost. Když byl zaměstnaný na xxx, tak tam je podmínkou trestní bezúhonnost, a byl propuštěn. K dotazu předsedkyně senátu uvedl, že jako účetní u obecního úřadu již nepracuje. Nyní pracuje v oboru účetnictví. Myslí si, že pro podnikání nepotřebuje trestní bezúhonnost. Nyní bydlí v xxx. Adresa pro doručování je do datové schránky. Na to, že v roce 2019 bylo rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu v Jeseníku, si vzpomíná. K dotazu, zda odsouzení v té věci ho vedlo k nějaké sebereflexi, že by sám měl nějak tu svou situaci řešit, obžalovaný uvedl, že ano. Okamžitě přestal pracovat s dětma. Zrušil tábory, vystoupil z organizace Pionýr. Obžalovanému připomenuto, že projednávaná trestná činnost je z roku 2022, 2021, 2020. Na to uvedl, že s nimi přerušil kontakt, s těma děckama. K dotazu, zda věděl v tu dobu, že má nějaký sexuologický problém, obžalovaný uvedl, že ne. Nevěděl. Tam to bylo tak, že v podstatě si ty děcka brával a občas jim něco koupil. Zjistil, že prostě ta nezletilá nemá pořádné spodní prádlo. K dotazu, zda se nikdy neléčil s nějakou sexuální úchylkou, obžalovaný uvedl, že ne. K dotazu, kdy zjistil, že má sexuologický problém, obžalovaný uvedl, že až v souvislosti s tímto trestním stíháním.
7. K dotazu státní zástupkyně obžalovaný uvedl, že nemajetkovou újmu 25 000 Kč uhradil. Pokud jde o návštěvy u MUDr. T., tak teď tam má jít za 14 dní. Interval návštěv je asi jednou za 2 měsíce. Byl tam 25. 6. a až teď jde na druhou návštěvu. Pan doktor mu předepsal léky, které pravidelně bere. Jsem medikovaný.
8. Z podnětu podaného odvolání podle § 254 trestního řádu přezkoumal odvolací soud zákonnost a odůvodněnost napadeného výroku o trestu, jakož i správnost postupu řízení, které vydání rozsudku předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
9. Pokud jde o postup řízení, které předcházelo odvoláním napadenému výroku o trestu, pak v tomto směru odvolací soud nezjistil podstatné procesní vady, jež by mohly mít vliv na správnost rozhodnutí v rovině trestní sankce, zejména nebyla zjištěna závažná porušení těch procesních ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo obhajoby.
10. Výrok o vině napaden nebyl, proto nebyl předmětem přezkumné činnosti odvolacího soudu. Odvolací soud neshledal ani důvody pro rozšíření přezkumné činnosti, jak má na mysli ust. § 254 odst. 2 trestního řádu, když vytýkané vady nemají svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání.
11. Pokud jde o odvolací námítky státního zástupce zaměřené do výroku o trestu, tak těmto krajský soud přiznal důvodnost. Je nutno přisvědčit argumentu státního zástupce, že byl ukládán souhrnný trest, a to k odsouzení Okresního soudu v Jeseníku ve věci sp. zn. 6 T 27/2023. V této trestní věci byl obžalovaný rozsudkem ze dne 20. 6. 2023, č. j. 6 T 27/2023-325, který nabyl právní moci dne 26. 2. 2024, uznán vinným zvláště závažným zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, kterého se dopustil v době od 15. 7. 2022 do 20. 7. 2022, a za tento zvláště závažný zločin mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 4 let za současného uložení, aby se ve zkušební době podmíněného odsouzení zdržel výkonu činnosti spojené s přímým i nepřímým výchovným působením na děti a mládež. Pokud je tedy nyní obžalovaný odsuzován za další dva zvláště závažné zločiny pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku, kterých se dopustil jednak v přesně nezjištěné době v prvním pololetí školního roku 2009/2010 (bod 1) a dále v přesně nezjištěné době ve školním roce 2020/2021 a 2021/2022 (bod 2) a v přesně nezjištěné době od 17. 7. 2021 do 31. 7. 2021 (bod 3), tedy jedná se o rozsáhlejší trestnou činnost spáchanou vůči více poškozeným nezletilým, tak je nutno přisvědčit odvolání státního zástupce v tom, že uložení stále ještě výchovného trestu, který byl v rámci souhrnného trestu navýšen o pouhých 6 měsíců a zkušební doba o 1 rok za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným, je nepřiměřeně mírné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Kvapilová.

12. Je třeba uvést, že okresní soud ve svých úvahách o druhu a výměře trestu akcentoval především polehčující okolnosti svědčící obžalovanému, nicméně z pohledu hodnocení všech okolností daného případu pominul velmi podstatnou skutečnost, a to, že obžalovaný byl rozsudkem Okresního soudu v Jeseníku ze dne 22. 10. 2019, č. j. 6 T 75/2019-204, který nabyl právní moci téhož dne, uznán vinným přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kdy součástí popisu skutku je i skutková okolnost, že nezletilou M. P., narozenou xxx, přiměl jako protislužbu za nákupy různých hodnotných dáreků k tomu, že mu od konce srpna 2018 do začátku listopadu 2018 přes aplikaci Messenger zaslala nejméně pět fotografií ve spodním prádle a pak s obnaženým poprsím a při osobních setkáních ji opakovaně žádal o fyzický kontakt spočívající v objetích a polibcích a nejméně v jednom případě poškozenou nezletilou v posteli v místě svého bydliště svlečenou hladil a líbal po celém nahém těle. Obžalovaný i přesto, že byl za takové jednání v roce 2019 pravomocně odsouzen k peněžitému trestu, tudíž věděl, že takové jednání vůči nezletilé je společensky škodlivé a trestné, tak se dopouštěl další, nyní projednávané, závažnější trestné činnosti opět vůči nezletilým dívkám.
13. Dále je třeba poukázat na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, znalkyně prim. MUDr. Petry Sejblové, ze kterých mimo jiné vyplynulo, že obžalovaný ještě v době vyšetření znalkyní, tj. v únoru 2023, neměl dostatečný náhled na patologii své sexuality, přičemž ve vztahu k projednávané trestné činnosti jakékoliv pedofilní zájmy či erotickou motivaci svého chování vůči dětem popíral. O nedostatečnosti náhledu obžalovaného svědčí i to, že ač se seznámil v rámci prostudování trestního spisu se závěry znalkyně 6. 11. 2023, tak lékaře navštívil až s více jak půlročním odstupem. O absenci dostatečného náhledu obžalovaného na trestnou činnost, které se dopustil, svědčí i jeho reakce na otázku, zda souhlasí s uhrazením nemajetkové újmy ve výši 25 000 Kč, kterou požadovala jedna z obětí prostřednictvím zmocněnce, kdy na tuto otázku reagoval tak, že mu nic jiného nezbyde.
14. S ohledem na shora uvedené krajský soud zrušil napadený rozsudek v celém výroku o trestu a obžalovanému při nezměněném výroku o vině, jak je uveden v napadeném rozsudku, nově uložil trest odnětí svobody spojený s přímým výkonem v příslušném typu věznice, kterým je věznice s ostrahou. Trest byl ukládán jako souhrnný, když se obžalovaný trestné činnosti dopustil dříve, než byl vyhlášen odsuzující rozsudek ve věci Okresního soudu v Jeseníku, sp. zn. 6 T 27/2023. V rámci ukládání souhrnného trestu byl pak současně zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Jeseníku ze dne 20. 6. 2023, č. j. 6 T 27/2023–325, který nabyl právní moci dne 26. 2. 2024 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci ze dne 26. 2. 2024, č. j. 55 To 214/2023–352, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Pokud jde o trestnou činnost popsanou pod bodem 1) výroku napadeného rozsudku, tak tu sice obžalovaný spáchal dříve, než byl obžalovanému doručen trestní příkaz ve věci Okresního soudu v Jeseníku, sp. zn. 6 T 75/2019, tedy dříve než 27. 7. 2019, avšak obžalovaný již zaplatil uložený peněžitý trest, tudíž se na něj hledí, jako by nebyl odsouzen a ustanovení o souhrnném trestu se neužije (§ 43 odst. 4 trestního zákoníku).
15. Pokud jde o výměru souhrnného nepodmíněného trestu odnětí svobody, tak tento byl ukládán v zákonné trestní sazbě podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku, tj. v sazbě na dvě léta až deset let. Trest byl ukládán za souběh tří zvláště závažných zločinů. Při zhodnocení všech okolností případu, polehčujících okolností na straně obžalovaného má krajský soud za to, že uložení trestu odnětí svobody v trvání 3 let, tj. mírně nad spodní hranicí zákonné trestní sazby, resp. v první čtvrtině zákonné trestní sazby, je zákonné a přiměřené.
16. V ostatních výrocích, tj. ve výroku o ochranném opatření a ve výroku o náhradě nemajetkové újmy v penězích, zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Príslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-m) nebo § 265b/2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Olomouc 5. září 2024

JUDr. Lenka Konrádová v. r.
předsedkyně senátu